

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/380/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518203619
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7518203619.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci žalobcov 1) C. Ž. a 2) M. Ž., X. O. XX, zastúpených JUDr. Vladimírom Filičkom, PhD., advokátom, Košice, Palárikova 1, IČO: 50 718 142, proti žalovaným 1) Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155 a 2) Platiť sa oplatí, s.r.o., Bratislava, Mostová 2, IČO: 45 684 618, o neplatnosť zmluvy o záložnom práve, o odvolaní žalovaného v 2.rade proti uzneseniu 10Csp/147/2018-200 z 21.8.2018 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku II.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj súd) uznesením rozhodol: I. Žalovaný v 1.rade je povinný zdržať sa výkonu záložného práva vyplývajúceho zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg.č.:001/093527/07-003/000 uzavretej medzi žalobcami a žalovaným v 1.rade 26.9.2007. II. Žalovaný v 2.rade je povinný zdržať sa vykonania dobrovoľnej dražby na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg.č.:001/093527/07-003/000 uzavretej medzi žalobcami a žalovaným 26.9.2007. III. Žalobcovia sú povinní voči žalovaným do 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia podať na Okresný súd Košice - okolie žalobu o neplatnosť zmluvy o poskytnutí euroflexihypotéky reg.č.:001/093527/07-003/000.

2. V odôvodnení uznesenia, o. i. uviedol, čoho sa žalobcovia podanou žalobou z 11.6.2018 domáhajú, nariadenia akého neodkladného opatrenia (ďalej len NO) sa domáhajú návrhom z 26.7.2018, ktorý je súčasťou tejto žaloby a čím žalobu vo veci samej, ako aj návrh na nariadenie ďalšieho NO odôvodnili. Ďalej, citujúc znenie § 324 ods.1, § 325 ods.1,2 písm. d), § 326 ods.1, § 329 ods.3, § 332 ods.1, § 336 ods.1,2 CSP a § „483“ ods.4-6 zák.č.483/01 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase podpísania zmluvy (ďalej len zák. o bankách; poznámka súdu), uviedol: Platná právna úprava v cit. § 325 ods.1 C. s. p. umožňuje nariadiť NO, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pred nariadením NO posudzoval, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov, či uložením požadovanej povinnosti možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha, či navrhovaným NO nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky NO neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah a napokon, či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie NO sa vyžaduje, aby navrhovateľ označil dôkazy aspoň základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený NO, a tiež dôkazy pre osvedčenie jeho naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti. Oboznámil sa s podaným návrhom na nariadenie NO, ako aj s priloženými listinnými dôkazmi a po preskúmaní skutkových a právnych dôvodov návrhu ustálil, že sú splnené podmienky pre nariadenie NO. Má za to, že žalobcovia skutočnosťami uvedenými v návrhu na nariadenie NO a predloženými listinnými dôkazmi osvedčili oprávnenosť navrhovaného NO a pravdepodobnosť nároku, ktorý je predmetom konania vo veci samej. Taktiež osvedčili existenciu právneho vzťahu medzi sporovými stranami ako i to, že nimi tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Uložením

požadovanej povinnosti v danom prípade možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa domáhajú (t.j. zabrániť „ohrozeniu jeho práv vykonávaním nezákonných zrážok zo mzdy“) a nariadeným NO nebude vytvorený nenávratný stav a ani jeho právne účinky neobmedzia žalovaného neprimeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah. Z obsahu návrhu na nariadenie NO je zrejmé, že žalovaní pristúpili k realizácii výkonu záložného práva z hypotekárnej zmluvy na základe zmluvy o zriadení záložného práva výkonom na základe vykonania dobrovoľnej dražby, ktorá sa podľa oznámenia veriteľa bude konať 22.8.2018. Zo znenia hypotekárnej zmluvy vyplýva, že neobsahuje náležitosti, ktoré v čase uzatvárania zmluvy požadoval zák. o bankách, žalobcovia neboli riadne oboznámení s podmienkami hypotekárnej zmluvy, nebola riadne preskúmaná ich bonita. Zmluva o poskytnutí euroflexihypotéky neobsahuje zákonné náležitosti, v jednotlivých bodoch odkazuje na základné podmienky úveru, ktoré budú v prílohe - označenej ako základná podmienky úveru, pričom samotná príloha k tejto zmluve nie je nimi ani zo strany žalovaného v 1.rade podpísaná. Výška dlžnej sumy z uzavretej úverovej zmluvy (zostatok istiny s prísl.), je s poukazom na podanú žalobu pritom medzi stranami sporná (žalobca sa domáha, aby súd v konaní vo veci samej určil, že úver je bezúročný a bez poplatkov s poukazom najmä na § 39 O. z. a ust. zák. o bankách). Za týchto okolností je dostatočne osvedčená obava žalobcov, aby nedošlo k ohrozeniu „jeho“ vlastníckeho práva, čím je osvedčená potreba navrhovanej dočasnej úpravy pomerov strán až do právoplatného skončenia konania vo veci samej a to aj za účelom zamedzenia vzniku prípadných ďalších sporov medzi stranami. Zároveň uložil žalobcom povinnosť podať na Okresný súd Košice - okolie voči žalovaným žalobu o neplatnosť hypotekárnej zmluvy.

3. Žalovaný v 2.rade vo včas podanom proti uzneseniu uviedol: I - Označenie právnej veci, skutkový stav. Súd uznesením (ďalej len napadnuté NO; poznámka žalovaného v 2.rade) vydal NO, ktorým mu v II. výroku nariadil, aby sa zdržal vykonania dobrovoľnej dražby na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg.č.001/093527/07-003/000 uzavretej medzi žalobcami a žalovaným 26.9.2007 vo vzťahu k nehnuteľnostiam označeným ako: súbor vecí vedený Okresným úradom Košice - okolie, okres Košice - okolie, obec S. - L., k. ú. S., evidovaný na LV č.XXX ako: - stavba: - rodinný dom súp.č.50, postavený na parc.č.4609/19, - pozemky, parcely registra C evidované na katastrálnej mape ako: - parc.č.4609/9, druh pozemku orná pôda o výmere 2527 m², - parc.č.4609/19, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 459 m², ktorých bezpodielovými spoluvlastníkmi sú žalobcovia. III. výrokom uložil žalobcom povinnosť podať žalobu vo veci samej do 30 dní od doručenia predmetného uznesenia. V súlade s § 355 a n. CSP podal proti napadnutému NO v rozsahu II. výroku odvolanie a to z dôvodov, že súd nesprávne zhodnotil splnenie podmienok pre vydanie NO podľa § 325 ods.1 CSP a teda nesprávne právne vec posúdil a tiež z vykonaných dôkazov (osvedčení) vyvodil nesprávne skutkové zistenia o osvedčení skutočností potrebných pre vydanie NO. Má za to, že napadnuté NO je v plnom rozsahu nedôvodné a bolo vydané v rozpore s § 326 ods.1 a § 325 ods.1 CSP, predstavuje prekročenie právomoci súdu a nezákonný zásah do jeho práva. Na základe uvedeného a z dôvodov ako ich rozváža, žiada návrh na vydanie „predbežného“ opatrenia zamietnuť. II - Prekážka veci rozsúdenej. Nesúhlasí s právnym záverom žalobcov ohľadne možnosti vydať napadnuté NO keď bol návrh na NO súdom už raz právoplatne zamietnutý. Cituje znenie § 329 ods.3 CSP. Tvrdenie neplatnosti úverovej zmluvy nie je zmenou skutkovej okolnosti. Ide o zmenu právneho odôvodnenia. Skutkom a skutkovou okolnosťou v tomto prípade je uzavretie predmetnej úverovej zmluvy. Jej neplatnosť je otázkou právneho posúdenia. Na skutočnosti uzatvorenia zmluvy o úvere sa nič nezmenilo, zmluva o úvere nebola uzatvorená po zamietnutí prvého návrhu na NO. Podmienky § 329 ods.3 CSP za ktorých mohol súd znovu rozhodovať o totožnom návrhu na NO tých istých účastníkov neboli splnené a konanie je postihnuté vadou res iudicata. Vydanie oznámenia o dobrovoľnej dražbe, ktoré sa uskutočnilo po zamietnutí prvého návrhu na nariadenie NO nepovažuje za skutkovú okolnosť významnú pre rozhodnutie, keďže tento úkon je len jedným z množstva úkonov dražobníka vykonávaných pri príprave dobrovoľnej dražby a zaslanie a zverejnenie oznámenia o dražbe je povinnosťou dražobníka podľa zák.č.527/02 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Samo osebe neznamená žiadnu skutočnosť podstatnú pre vydanie NO ak žalobcovia nenamietajú, že jeho obsahom mal byť porušený zák.č.527/02 Z. z. Súd ako práva znalý navyše vedel, že v prípade zamietnutia návrhu na vydanie NO je dražobník povinný oznámenie o dražbe zverejniť a zasláť a vytyčiť tak termín dražby a zo všetkých okolností súdu známych zo spisu tak muselo byť mu zrejmé, že k zverejneniu oznámenia o dražbe dôjde. Ak napriek tomu návrh na NO zamietol, nie je možné predmetnú skutočnosť považovať za podstatnú pre rozhodnutie o nariadení NO podľa § 329 ods.3 CSP a teda zákonné podmienky na opätovné rozhodovanie o predmetnom návrhu neboli splnené. III - Dôvody odvolania voči napadnutému NO. a) Zjavná neúspešnosť návrhu vo veci samej - absencia tvrdení potrebných pre osvedčenie nároku. Cituje znenie § 150 ods.1, § 326 ods.1 CSP ďalej, čo uvádza výklad právnej vedy uvedeného ods.2 § 75 ešte bývalého O. s. p. (Števček, M., Ficová, S. A kol.: Občiansky súdny poriadok. I. Diel. Komentár. 2. vydanie. Praha : C.H. Beck, 2012, str.207) a cituje

z odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len NS SR) 6MCdo 5/2012. Žalobcovia ako dlžníci netvrdia, že pohľadávka žalovaného v 1.rade nevznikla alebo že zanikla, nakoľko nepopiera poskytnutie predmetného úveru žalovaným v 1.rade. Žalobcovia netvrdia ani neosvedčujú, akú sumu podľa nich dlžia žalovanému v 1.rade aj v prípade ak by zmluva bola bezúročná a bez poplatkov. Zároveň, aj v prípade neplatnosti zmluvy o úvere, to samo osobe neznamená neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva, nakoľko akcesorita záložného práva sa vzťahuje na pohľadávku, ktorú zabezpečuje a nie na zmluvu. Ak existuje pohľadávka ktorú záložné právo zabezpečuje, bez ohľadu na to či ide o pohľadávku zo zmluvy alebo z bezdôvodného obohatenia, existuje aj záložné právo ju zabezpečujúce. ii) Žalobcovia netvrdia žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla spôsobiť že záložné právo zabezpečujúce predmetnú pohľadávku nevzniklo alebo že zaniklo. Predmetné záložné právo je zapísané na príslušnom LV a teda v súlade s § 70 ods.2 zák.č.162/95 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), ktorého prvú vetu cituje platí, že vzniklo. Žalobcovia neosvedčujú žiadnu skutočnosť zakladajúcu dôvodnosť návrhu vo veci samej. Celá ich právna argumentácia v súvislosti s osvedčením dôvodnosti žaloby vo veci samej je založená na téze, že pokiaľ neboli niektoré zmluvné ust. uvedené v texte samotnej zmluvy a boli uvedené v prípadných iných zmluvných dokumentoch, je zmluva neplatná. Bez ohľadu na konkrétny text príslušnej zmluvy o úvere, ktorý nemá k dispozícii má za to, že tento výklad právnych noriem je nesprávny a ich tézu nepodporuje ani rozhodovacia prax Európskeho súdneho dvora (ďalej len ESD). Ako príklad uvádza rozsudok ESD č.C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, z ktorého výroku cituje znenie bodu 1. V tomto poukazuje aj na Informáciu odboru ochrany finančných spotrebiteľov Národnej banky Slovenska z 18.4.2017 k aplikačným dôsledkom rozsudku SD Európskej únie (ďalej len EÚ) vo veci C-42/15 Homecredit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, z ktorej cituje. Ani určenie neplatnosti niektorých ust. zmluvy o zriadení záložného práva alebo úverovej zmluvy automaticky za následok neplatnosť celej zmluvy. Cituje znenie § 53 ods.1 O. z. a aj čl.6 Smernice Rady 93/13/EHS. Z uvedených právnych noriem ako aj z judikatúry SD EÚ, ako napr. v rozhodnutí vo veci C-453/10 Jana Pereničová a spol. c/a SOS financ, spol. s r. o., jednoznačne vyplýva, že dokonca ani určenie niektorých a nie podstatných častí spotrebiteľskej zmluvy nevedie automaticky k neplatnosti celej zmluvy. Za tejto situácie, teda poskytnutia úveru (ktoré bolo veriteľom realizované, čo je nesporné) a zriadenia záložného práva, nemôže byť ani prípadná žaloba vo veci samej posudzovaná tak, že má nádej na úspech. Žalobcovia vo svojej žalobe uviedli iba sériu tvrdení o predpokladanej neplatnosti niektorých častí zmluvy uzatvorenej s veriteľom, avšak neuviedli - osvedčenia pravdepodobnosti skutočného určenie neplatnosti týchto častí súdom, - kauzálnu súvislosť medzi neplatnosťou daných častí zmluvy a nemožnosťou výkonu záložného práva a teda následne aj potrebu dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi konania v dôsledku osvedčenia neplatnosti daných častí zmluvy súdom nariadeným „predbežným“ opatrením. Žalobcovia si zároveň vo svojich tvrdeniach protirečia, nakoľko na str.8 v čl. VII žaloby tvrdia, že majú všetky svoje záväzky voči žalovanému v 1.rade vysporiadané a zároveň tvrdia neplatnosť zmluvy o úvere čo znamená povinnosť vrátiť žalovanému poskytnuté prostriedky z úveru spolu s úrokmi z omeškania čo pre danú dobu uzavretia zmluvy o úvere predstavuje výšku úrokovej sadzby minimálne 8 % p. a. Cituje ako aj Ústavný súd (ďalej len ÚS) SR v svojom rozhodnutí PL ÚS 23/2014 dôvodí.

b) Nepreukázanie existencie bezprostredne hroziaceho nebezpečenstva. Súd nepreukázal, prečo by aj prípadná neplatná dražba „predstavoval“ ťažko napravitelný stav, keď bez ďalšieho súdneho konania nemôže dôjsť k vyprataniu obydľia a navrátenie vlastníckeho práva na základe určenia neplatnosti dražby sa udeje automaticky „exe“ lege, podľa § 32 ods.3 a ods.,4 Zák. o dobrovoľných dražbách. Žalobcom nehrozí ani pri výkone záložného práva bezprostredná ujma, nakoľko v súlade s § 159a O. s. p. sa prípadný výrok rozhodnutia súdu o neplatnosti dražby bude vzťahovať aj na vydražiteľa predmetu dražby. Rovnako prípadný nadobúdateľ predmetu dražby, ani žiadna iná osoba, nemôže ohroziť právo na obydľie bezprostredne nakoľko o povinnosti opustiť obydľie (vypratať nehnuteľnosť) môže rozhodnúť iba súd v konaní o vypratanie, v ktorom majú jeho účastníci možnosť vznášať svoje námietky a obhajovať svoje práva. To platí aj pre exekučné konanie vedené pre výkon rozhodnutia o vypratání. Cituje z komentára k § 75 O. s. p. Avšak ani v prípade výkonu záložného práva dražbou by z uvedených dôvodov nevznikla „neodstrániteľná“ ujma, keďže v prípade že by súd deklaroval neplatnosť dražby, bol by obnovený právny stav pred dražbou. K tomu vid' § 21 ods.5 Zák. o dobrovoľných dražbách v spojení s § 32 ods.3 a ods.4 cit. predpisu (ich znenie cituje). Pri posudzovaní miery závažnosti a bezprostrednosti ujmy hroziacej žalobcom poukazujeme analogicky aj na rozhodnutie NS SR 1MCdo 2/2011 v ktorom prípade bol návrh na predbežné opatrenie zamietnutý z dôvodu, že navrhovateľ neosvedčil nebezpečenstvo vzniku nenávratného alebo ťažko napravitelného stavu alebo spôsobovanie škody na majetku navrhovateľov, čo je - podľa jeho názoru - plne aplikovateľné na prejednávajúcu vec. Zmena vlastníckeho práva k predmetu dražby nie je v prípade dobrovoľnej dražby nenávratná, naopak

návrat vlastníckeho práva nastáva ex lege v prípade určenia dražby za neplatnú súdom a samotný prechod vlastníckeho práva tiež neznamená spôsobenie škody bývalým vlastníkom predmetu dražby, keďže za predmet dražby získajú plnenie ktorým sú uhradené ich záväzky, resp., je im poukázané. K zmenšeniu majetku žalobcov a teda spôsobeniu škody tak nemôže ani v prípade dražby dôjsť. Cituje znenie čl.21 ods.1,3 Ústavy SR. Právo na obydlie je súčasťou širšieho práva na súkromie. Pozri Nález ÚS SR I.ÚS 13/2000 (cituje z neho). Medzi právom na obydlie a vlastníckym právom neexistuje automatická a bezpodmienečná väzba. Osoba má právo na obydlie aj vo vzťahu k nehnuteľnosti ktorá jej nemusí patriť ako vlastníkovi. Napriek tomu však, ak v danej nehnuteľnosti v súlade so zák. býva, má ústavne zaručené právo na obydlie k svojmu obydlíu, teda k nehnuteľnosti v ktorej býva. V tomto práve ju nemôže rušiť ani prípadný vlastník nehnuteľnosti, čo je zrejmé a nepochybné v prípade nájomných zmlúv, v ktorých vlastník nehnuteľnosti ako prenajímateľ, nemá právo vstupovať do predmetu nájmu v ktorom býva nájomca ako detentor. Právo narušiť obydlie nájomcu tak prenajímateľ nemá napriek skutočnosti, že je vlastníkom nehnuteľnosti, okrem prípadu upraveného zák. (§ 665 ods.1 druhá veta O. z. - jej znenie cituje). To vyplýva aj z čl.20 ods.3 Ústavy SR (jeho znenie cituje). Uvedené potvrdzuje aj práva veda. Pozri napr. Čič, M. a kol.: Komentár k Ústave Slovenskej republiky, Matica Slovenská, 1997 (cituje, čo komentár k čl. 21 ods.1 Ústavy SR uvádza). Alebo Čič, M. a kol.: Komentár k Ústave Slovenskej republiky, Eurokódex, 2012 (aj z neho cituje). Výkon záložného práva veriteľom tak neohrozuje právo na obydlie žalobkyne ani iných osôb, ktoré v predmete dražby bývajú v súlade so zák. bezprostredne. Je potrebné rozlišovať medzi právom na nedotknuteľnosť obydlia (druh práva na súkromie, „zaručené“ čl.21 Ústavy) a právom na obydlie v zmysle práva na byt. Cituje, čo napr. uvádza E. Wagnerová v komentári k čl.12 ods.1 Listiny základných práv a slobôd. Navyše nemajú žalobcovia v „predmetu“ dražby ani trvalý pobyt čo vyplýva jednak zo správy Registra obyvateľov a pobytov žalobcov uvedených v samotnej žalobe. Žalobcovia tak zavádzajú súd, pokiaľ v čl. VI na str.7 žaloby naznačujú, že im hrozí strata strechy nad hlavou. Príloha č.1: Potvrdenie Registra obyvateľov. IV - Záverečný návrh. Cituje z Uznesenia ÚS SR I.ÚS 156/04. Z dôvodu uvedených skutočností má za to, že nariadením napadnutého NO bol porušený § 325 CSP, ako aj čl.1 ods.2 a čl.2 ods.3 Ústavy SR tým, že súd vydal NO bez splnenia zákonných podmienok na jeho vydanie a zasiahol tak do jeho práv bez zákonnej opory pre takéto zásah. Ako vyplýva z už predložených argumentov, žalobcovia neosvedčili dôvodnosť svojho nároku vo veci samej a ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Postup súdu musí pri každom rozhodnutí vychádzať aj z čl.5 CSP (jeho znenie cituje). Vyhovenie predmetnému návrhu žalobcov považuje za postup súdu v rozpore s uvedenou zásadou a ochranu šikanózneho výkonu práva na súdnu ochranu. Na základe uvedeného žiada napadnuté NO zmeniť tak, že návrh na vydanie NO v plnom rozsahu zamietá.

4. Žalobcovia k odvolaniu žalovaného 2 uviedli nasledovné: čl. I. Žalovaný v 2.rade vo svojom odvolaní uvádza nasledovné tvrdenia: a) v prejednávanej veci nie je možné nariadiť NO z dôvodu prekážky veci rozsúdenej, b) nimi uplatnené právo je uplatnené zrejme bezúspešne, c) nepreukázali existenciu bezprostredne hroziaceho nebezpečenstva. Ad a) Žalovaný 2 v úvode svojho odvolania poukazuje na skutočnosť, že návrh na vydanie NO v prejednávanej veci už bol raz právoplatne zamietnutý a že podaniu nového návrhu bráni prekážka res iudicata. S uvedeným tvrdením žalovaného 2 sa nie je možné stotožniť, a to z dôvodu toho, že podmienky vyžadované zák. na opätovné podanie návrhu na nariadenie NO boli splnené. Citovali, čo podľa znenia § 329 ods.3 CSP platí. Prekážka res iudicata by v prejednanom prípade bola daná iba v prípade, ak by podali návrh na vydanie nového NO za absolútne nezmenenej skutkovej situácie, s rovnakým „odôvodnením“ a rovnakým obsahom. Uvádzajú však, že došlo k takej zmene skutkových okolností, ktorá má zásadný význam pre vydanie rozhodnutia, ktorým dochádza k nariadeniu NO. Zmena skutkových okolností je daná tým, že zo strany žalovaného 2 došlo k určeniu termínu dražby dotknutých nehnuteľností, a to oznámením o dobrovoľnej dražbe, ktoré predstavuje úkon dražobníka, ktorý vykonaniu dražby bezprostredne predchádza. Oznámenie o dobrovoľnej dražbe z 10.7.2018 obsahujúce určenie presného dátumu, času a miesta dražby dotknutých nehnuteľností bolo vyhotovené a im doručené až po podaní pôvodného návrhu na nariadenie NO (tento bol súdu doručený 11.6.2018), ako i po rozhodnutí o tomto návrhu, ku ktorému došlo 5.7.2018 (Uznesenie súdu: 10Csp/147/2018 z 5.7.2018). Je teda evidentné, že v čase od vydania uznesenia, ktorým bol zamietnutý ich pôvodný návrh na nariadenie NO do podania nového návrhu na nariadenie NO došlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie. Novou skutkovou okolnosťou bolo prejavenie vôle žalovaného 2 bezodkladne vykonať dražbu dotknutých nehnuteľností, a to napriek tomu, že vyvstala dôvodná pochybnosť o platnosti samotnej záložnej zmluvy a že z ich strany došlo k formulovaniu dôvodných námietok. Zároveň uvádzajú, že s tvrdením „žalobcu“ 2, podľa ktorého argumentácia o neplatnosti úverovej zmluvy nie je zmenou skutkovej okolnosti, ktorá by v zmysle § 329 ods.3 CSP zakladala právo na opätovné podanie návrhu na nariadenie NO, sa nemožno stotožniť. Ich argumentácia týkajúca sa neplatnosti

hypotekárnej zmluvy (s ktorej neplatnosťou je spojená taktiež neplatnosť záložnej zmluvy) je v spojení s úmyslom žalovaného 2 bezodkladne vykonať dražbu práve a jedine tou skutočnosťou, ktorá potrebu vydania NO odôvodňuje. Ad b) K tvrdeniu žalovaného 2, podľa ktorého neosvedčili pravdepodobnosť, že dôjde k určení neplatnosti zmlúv súdom ako ani kauzálnu súvislosť medzi neplatnosťou hypotekárnej zmluvy a nemožnosťou výkonu záložného práva uvádzajú, že náležite odôvodnili neplatnosť „Zmluvu“ o poskytnutí euroflexihypotéky reg.č.:001/093527/07-003/000 (ďalej len hypotekárna zmluva; poznámka žalobcov), a teda neexistenciu pohľadávky zabezpečovanej Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg.č.:001/093527/07-003/000 (ďalej len záložná zmluva; poznámka žalobcov). Znova uvádzajú, že hypotekárna zmluva neobsahuje podstatné náležitosti vyžadované zák.č.483/01 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zák. o bankách; poznámka žalobcov) v znení účinnom v čase uzavretia hypotekárnej zmluvy čo spôsobuje absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu. V ďalšom reprodujú doslovne časť obsahu návrhu na nariadenie NO, čl. IV a uvádzajú: Neplatnosť hlavnej - hypotekárnej zmluvy má navyše za následok aj neplatnosť vedľajšej záložnej zmluvy, a to hneď z viacerých dôvodov. V deň uzavretia hypotekárnej zmluvy došlo medzi nimi a žalovaným k uzatvoreniu záložnej zmluvy. Táto zmluva má vo vzťahu k hypotekárnej zmluve akcesorickú povahu. Akcesorita sa prejavuje predovšetkým v tom, že vedľajší záväzok nemôže vzniknúť a existovať bez hlavného zaisťovaného záväzku. Zásada akcesority predstavuje existenčnú závislosť záväzku zabezpečovacieho od záväzku zabezpečovaného. Pokiaľ nevznikne hlavný záväzok nemôže vzniknúť záväzok vedľajší, pričom ich zániku spravidla platí to isté. Keďže pre absenciu podstatných náležitostí nevznikla hypotekárna zmluva nemohla vzniknúť ani zmluva záložná. Uvedené závery právnej vedy potvrdila i konštantná judikatúra, v zmysle záverov ktorej nesporne platí, že v prípade vyslovenia neplatnosti hlavnej zmluvy (v tomto prípade hypotekárnej zmluvy) je nevyhnutné vysloviť i absolútnu neplatnosť zabezpečovacej - záložnej zmluvy. V tejto súvislosti poukazujú, napr. na Rozsudok krajského súdu Žilina 11Co/258/2015 z 28.9.2015 a citujú, čo v ňom uvádza. K neexistencii záložného práva žalovaného 1 ďalej uvádzajú, že záložná zmluva v zmysle čl. II. zabezpečuje pohľadávku vyplývajúcu z hypotekárnej zmluvy, resp. zabezpečuje, že splnia voči žalovanému 1 povinnosť vrátiť úver, zaplatiť úroky a iné prísl. V uvedenej súvislosti je však potrebné poukázať na tú skutočnosť, že z dôvodu neplatnosti hypotekárnej zmluvy uvedené práva žalovaného 1 a ich povinnosti neexistujú a nikdy neexistovali. Záložná zmluva teda zabezpečuje splnenie neexistujúcej pohľadávky čo samo o sebe spôsobuje jej neplatnosť. Citujú, čo platí v zmysle § 451 ods.2 a zároveň podľa § 457 O. z. Z cit. zákonných ust. možno vyvodiť záver, že aj v prípade, ak by doposiaľ žalovanému 1 nevrátili všetko čo od neho dostali na základe neplatnej hypotekárnej zmluvy, majú mu nevrátenú časť vydať z titulu bezdôvodného obohatenia, nie z titulu uzavretej hypotekárnej zmluvy. Citujú, čo platí podľa § 151b ods.2 O. z. Z obsahu záložnej zmluvy jednoznačne vyplýva, že táto zabezpečuje povinnosť splatiť hypotéku nie povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie, čo predstavuje zásadný „rozdielom“. Nemožno teda súhlasiť s tvrdením žalovaného, že je irelevantné, či ide o pohľadávku na základe zmluvy alebo na základe bezdôvodného obohatenia. Záložné právo sa týka hlavnej zmluvy, resp. záväzku ktorý mal vzniknúť na základe hlavnej zmluvy (záväzok splatiť hypotéku), záložná zmluva nezabezpečuje a nemôže zabezpečovať právo žalovaného 1 na vydanie bezdôvodného obohatenia. V neposlednom rade v tejto súvislosti poukazujú na § 52a ods.1,2 O. z. a citujú, čo v ich zmysle platí. § 52a ods.1 O. z. v spojení s § 52a ods. 2 O. z. jednoznačne spája neplatnosť hypotekárnej zmluvy s neplatnosťou záložnej zmluvy. Uvedené je odôvodnené tým, že záložná zmluva (i) bola uzavretá pri jednom rokovaní medzi nimi a žalovaným 1, záložná zmluva (ii) závisí od hypotekárnej zmluvy a (iii) hypotekárna zmluva nevznikla. V zmysle uvedeného majú za to, že Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg.č.:001/093527/07-003/000 je taktiež neplatná. Ad c) Žalovaný 2 nakoniec uvádza, že nepreukázali bezprostredne hroziace nebezpečenstvo, ktoré by vydanie NO odôvodňovalo. S takýmto záverom sa v žiadnom prípade nie je možné stotožniť. Vykonaním nezákonnej dražby by sa ich postavenie extrémne sťažilo a stalo neistým. Argumentácia žalovaného vzbudzuje dojem, že napriek závažným nedostatkom v podobe absolútnej neplatnosti hypotekárnej zmluvy a z toho vyplývajúcej neplatnosti záložnej zmluvy, by vykonanie dobrovoľnej dražby bolo legitímne, nakoľko po vykonaní tejto dražby by v prípade jej vyhlásenia za neplatnú nastal by im návrat vlastníckeho práva ex lege. Takáto konštrukcia je však absolútne nelogická a z hľadiska prevencie neprípustná. Aj v prípade existencie reštitučných prostriedkov ochrany (žaloba o určení neplatnosti dražby je potrebné vždy uprednostniť prostriedky preventívne, pretože iba tak bude zachovaná všeobecná preventívna povinnosť, ako jedna zo základných zásad súkromného práva. Vykonanie dobrovoľnej dražby na základe záložnej zmluvy, ktorej platnosť bola takýto zásadným spôsobom spochybnená by predstavovalo extrémny zásah do ich vlastníckeho práva. Ignorovanie prevencie by v prípade následného určení neplatnosti dražby s pravdepodobnosťou blížiacou sa istote bezpochyby spôsobilo nemalú škodu na strane niektorého zo zúčastnených subjektov

(záložca, záložný veriteľ, dražobník, či vydražiteľ). Pričom tejto škode by bolo možné jednoducho predísť nevykonaním dražby až do právoplatného rozhodnutia o určení platnosti, či neplatnosti hypotekárnej a záložnej zmluvy. čl. II. Na základe uvedeného navrhujú rozhodnutie súdu o nariadení NO potvrdiť.

5. Uznesenie vo výrokoch I. a III. nebolo odvolaním napadnuté, nadobudlo právoplatnosť (§ 367 ods.1 a § 379 CSP), preto nebolo v uvedených výrokoch v odvolacom preskúmané.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 CSP a uznesenie potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je v napadnutom výroku II. vecne správne, aj jeho dôvody sú správne, preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia.

7. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 365 ods.2 písm. h) CSP] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

8. Právna úprava výslovne neupravuje, ako má súd postupovať pri zisťovaní skutkového základu pre vydanie NO, avšak z § 329 ods.1 CSP jednoznačne vyplýva, že nemôže ísť o dokazovanie v plnom rozsahu. Konštantná judikatúra súdov vyjadruje, že subjekt domáhajúci sa vydania NO musí osvedčiť dôvody na jeho vydanie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov strán sporu alebo obavu o ohrozenie budúcej exekúcie, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy. Medzi osvedčením a dokázaním nejakej skutočnosti je rozdiel, ktorý odlišuje mieru zisťovania skutkového stavu pri vydávaní uznesenia o NO a rozsudku. Aj v konaní o vydanie NO súd postupuje v súčinnosti so stranami sporu tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná a aby sa skutočnosti, ktoré sú medzi nimi sporné, spoľahlivo zistili. Použitie týchto zásad je však primerané a limitom je dosiahnutie účelu NO. Tieto zásady sa neuplatňujú v celej šírke, ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práv a spoľahlivosť tvrdení strany sporu na úrovni osvedčenia (spravdepodobnenia) skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti nariadenia NO (Uznesenie NS SR 6MCdo 5/2012 z 28.11.2012; časť z neho cituje žalovaný v 2.rade v odvolaní).

9. Skutočnosti týkajúce sa dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, budú predmetom dokazovania a hodnotenia pri rozhodnutí vo veci samej, preto ak by sa nimi súd zaoberal - tak ako to uvádza žalovaný v 2.rade v odvolaní - už pri rozhodovaní o nariadení NO, znamenalo by to prejudikovanie rozhodnutia vo veci samej, čo je neprípustné.

10. NO je prostriedkom, ktorým sa dočasne upravujú pomery strán sporu, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad. Pri nariaďovaní samotného NO prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení a to z dôvodu, že nariadenie NO má dočasný (predbežný charakter). Z toho dôvodu nie je síce potrebné zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie NO sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ako aj z dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom NO je totiž rýchle a aj pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu [napr. uznesenie NS SR 2MCdo 3/2010].

11. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou označených dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná (napr. uznesenie NS SR 6Cdo 171/2010).

12. Nariadenie NO je prípustné a opodstatnené vtedy, ak a) sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami sporu, b) tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, c) táto dočasná úprava je potrebná, d) sa v právnych vzťahoch medzi stranami sporu nevytvorí nenávratný stav a e) sa

neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami sporu (strana sporu nie je obmedzená spôsobom neprimeraným povahe veci).

13. Súd pri nariaďovaní NO musí vziať zreteľ na fakticitu javu, proporcionalitu následku a príčiny jeho vzniku a musí zvažovať pozitívne a negatívne argumenty v kolízii stojacich záujmov, za súčasnej minimalizácie zásahov do základných práv strán sporu.

14. Nariadením NO nesmie dôjsť k nevyváženému zásahu do vzťahov strán sporu alebo tretích osôb, ochrana sa poskytuje iba dočasnou úpravou, pričom vzhľadom na dočasnosť je najdôležitejšie, aby nedošlo k založeniu nenávratného alebo neobnoviteľného stavu.

15. Súd dospel k správne právne záveru, že pre nariadenie žalobcami navrhovaného NO boli (aj vzhľadom na uvedenú ustálenú súdnu prax), splnené predpoklady uvedené v § 324 ods.1 a § 325 ods.1,ods.2 písm. d) CSP, lebo skutočnosťami uvedenými v návrhu na nariadenie NO osvedčili potrebu a nevyhnutnosť jeho nariadenia.

16. Žalovaná v 1.rade, ako záložný veriteľ na základe Zmluvy o zriadení záložného práva uzavretej 26.9.2007, navrhla (Výzva žalovaného v 2.rade z 27.3.2018 - fotokópia na č.I.169) dobrovoľnú dražbu nehnuteľností nachádzajúcich sa vo vlastníctve žalobcov, dražobníkom - žalovaným, aby tak realizovala svoje záložné právo, čo by mohlo mať za následok zánik ich vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam.

17. Odhliadnuc od uvedeného, žalovanej v 1.rade bola právoplatne uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva vyplývajúceho zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg.č.:001/093527/07-003/000, uzavretej medzi žalobcami a ňou 26.9.2007, čo znamená, že je povinná zabezpečiť, aby žalovaný v 2.rade vo vykonávaní dražby ďalej nepokračoval.

18. Pre úplnosť treba poznamenať, že žalovaný v 2.rade v odvolaní uvádza zväčša skutočnosti, ktoré sa ho vôbec netýkajú (zjavná neúspešnosť návrhu vo veci samej - absencia tvrdení potrebných pre osvedčenie nároku, nepreukázanie existencie bezprostredne hroziaceho nebezpečenstva), lebo je v zmluvnom vzťahu so žalovanou v 1.rade a nie so žalobcami, a teda nemajú vo vzťahu k nemu nijaký právny význam a okrem toho mu nariadeným NO nevznikla trvalá ujma, lebo ak žalobcovia nebudú mať úspech v konaní vo veci samej, bude môcť vo vykonávaní dobrovoľnej dražby pokračovať.

19. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 237 ods.1 CSP).

20. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.